

Vi vil også stemme for et par af de andre ændringsforslag, fordi de indeholder forbedringer, men undlade at stemme til to af de forslag, som stiller betingelser i forbindelse med patentering af menneskelige gener. Vi mener nemlig, det er forkert at være med til at legalisere, at menneskelige gener alligevel kan patenteres.

Under forhandlingen om selve lovforslaget vil jeg vende tilbage til det mere principielle i forslaget.

Erhvervsministeren (Pia Gjellerup):

Af de tre foregående indlæg kunne det lyde, som om vi her er i gang med at indføre en ny mulighed, som ikke har eksisteret før og ikke har været anvendt før her i Danmark, for at patentere dele af mennesker, nemlig sådanne dele, der foreligger isoleret i form af gener, gensekvenser eller celler, og indgår i en isoleret sammenhæng, hvor det skal dokumenteres, at de kan bringes i industriel anvendelse.

Når de tre ordførere, der just har haft ordet, får det til at lyde, som om denne mulighed er ny, skal jeg for god ordens skyld sige til både det samlede Folketing, som skal stemme om lidt, og den del af befolkningen, som gerne vil følge med i vore diskussioner om etiske problemstillinger: Dette er ikke noget nyt. Det har der været retsgrundlag for, og det har også været praksis. Det er blevet anvendt i en række tilfælde, og vi har i øvrigt en lang række områder, hvor der produceres medicin på grundlag af sådanne patenteringer. Der er faktisk tale om, at ændringsforslagene ganske dramatisk ændrer den retstilstand, som Danmark har i øjeblikket.

Det, der sker med ændringerne på menneskegenområdet, er, at retsgrundlaget præciseres og klargøres, bl.a. ved, at det ikke længere kun er på grund af en fortolkning i loven, at man ikke kan tage patent på mennesket. Det står direkte nu, og det synes jeg og regeringen er en klar forbedring. SF syntes i øvrigt også, det var en forbedring, da vi i sin tid meget intenst drøftede, hvordan vi fra dansk side skulle forholde os til det EF-direktiv, som vi nu implementerer med en forhåbentlig vedtagelse af lovforslaget. Også dengang var et meget stort flertal enig om, at det ikke var tale om en ændring af retstilstanden, men en forbedring og klargøring af retsgrundlaget, som vi alle her i Folketinget kunne støtte.

Jeg vil gerne sige til Enhedslistens ordfører, at det er fuldstændig korrekt, at Enhedslisten ikke var med til at give mandatet. Men vi hu-

sker også, hvad der dengang var Enhedslistens indvending: Det var ikke et spørgsmål om de ændringsforslag, som drejer sig om de menneskelige gener, men om noget, som vi sikkert vender tilbage til under den mere principielle og overordnede debat forud for forslagets endelige vedtagelse, nemlig spørgsmålet om biodiversitetskonventionen og det, som er knyttet dertil.

Endnu en gang må jeg sige, at jeg synes, det er meget vigtigt, man er klar over, at det ikke er en ændring af retstilstanden vedrørende menneskegener, der vedtages i dag. Det er en ændring af retsgrundlaget, og det, man gør med ændringsforslagene, er at lave en dramatisk ændring af såvel retsgrundlag og retstilstand.

Jeg synes, det er vigtigt, at vi fortsat vil kunne diskutere spørgsmålet. Det er jo ikke sådan, at fordi vi har vedtaget et retsgrundlag og en retstilstand på et givet område, skal det altid blive ved med at være sådan, og derfor vil jeg meget gerne lægge afstand til dem, der mener, at hvis man vedtager dette lovforslag i dag, ja, så er al debat slut. Nej, jeg synes, det er meget vigtigt, at vi også som folketingsmedlemmer deltager i den folkelige debat og ser på: Hvad er faktisk realiteterne i den videre færd og i den virkelighed, som vi lever i alle sammen?

Så vil jeg til hr. Ole M. Nielsen til sidst sige, at når der fra et flertal er en melding om, at man ikke vil vedtage et ændringsforslag om at forpligte sig til en årlig redegørelse udarbejdet i samarbejde med Det Etske Råd, så har det sin naturlige årsag i, at der er ganske, ganske, ganske mange oplysninger, der faktisk offentliggøres, for ikke at sige, at alle patentoplysninger offentliggøres. De godkendte patenter offentliggøres og patentgrundlaget offentliggøres efter 18 måneder, og det vil sige, at der næppe kan findes en mere omfattende offentliggørelse end den, der allerede sker.

Men for at prøve at trække nogle større retningslinjer frem, så har flertallet jo også – og jeg har taget positivt imod det – bedt om, at vi kunne udarbejde en redegørelse om tre år for, hvordan status er for den retstilstand, som har eksisteret, og som vi er inde og klargøre nu, og hvor vi ved, at der jo hele tiden sker nyudviklinger, så det kan være værd at vende tilbage til, også i en redegørelsesform. Jeg vil gerne her fra talerstolen bekræfte, at jeg meget gerne vil være med til at udarbejde en sådan status, sådan at vi får en god lejlighed til at fortsætte